

מה יגיד המנהל?

אתם זוכרים את הסיפור על מנהל קול-ישראל גירדעון לביארי, שחברתו כרמלה מנשה נפרדה ממנו אחרי חמש שנים, כי גירדעון סירב להתחתן איתה. ובכן, כרמלה שהיתה בזמנו מזכירתו של העובדים הטכניים הפכה לכתבת במחלקת ההסברה, של קול-ישראל בתוכניות על ארץ-ישראל.

אבל — אולי מה שלא עשה השכל יעשה הרגש. לאחרונה אפשר לראות בשעות הבוקר המוקדמות מכונת אחרת של עובד קול-ישראל, העומרת מתחת לביתה של כרמלה בגבעתיים.

לעובד הזה מוכרח להיות אומץ, הוא מעז להתעניין בחברתו של מנהל-התחנה. חקירה קטנה שלי גילתה שזהו בהחלט אחר

כרמלה מנשה
הכתבת

גדעון לביארי
הבוס

קלאסה של שיזוף

חוף-ים באילת מלא בגופות של נשים עירומות המשופות את החוזה. לפני שנים אפשר היה לפגוש נערות ונשים חשופות חזה רק במועדון הסיסה-יכון באילת, או בחוף מרוחק. לרוב היו אלה תיירות.

פינצי מור
דייל ראשי

אילנה שושן
טייס

כיום זהו מחזה שיגרתי. אך לפני שבועיים ראו הנופשים שם שתי יפהפיות חצי-עירומות, המוכרות היטב בארץ. היו אלה הדוגמניות פינצי מור ואילנה שושן.

מזה כמה שבועות מתנהל רומן בין הפלייבוי אורי ליברמן ובין מלכת-היופי לשעבר אילנה שושן. כיאה לנער-ששועים, אורי הוא גם טייס. הוא שכר מטוס חרמנועי, והומין את פינצי היפהפיה יחד עם בעלה, עמי מור שהוא כלכל באל-על — עובדה שתרמה לבטח לשיפור השירות בזמן הטיסה. הארבעה נחתו באילת והשתזפו בחצי-עירום כמלון אביה סונסטטה וכחוף של רפי נלסון.

„אני מוכן לעשות בדיקת דם“

גבי גזית
השדר

כזה עם אומץ. זהו גבי גזית, הכוכב החדש של רשת ב', שראיון גדול איתו התפרסם לפני כמה שבועות (העולם הזה 2385).

מה שמעניין הוא, שיש ימים שבהם חונה שם גם מכונתו של גירדעון לביארי. אני מקווה שלא תהיה התנגשות.

דורית. כאחד המשברים שחלו במהלך הרומן הממושך, בוחה דורית לארצות-הברית, אבל עכשיו הכל בסדר.

מי שמכיר את האישה-לשעבר ואת האשה הנוכחית מוכן להישבע שיש דמיון רב בין השתיים.

כיאה לבעל הוצאת-ספרים, הגיש החתן לכלתו מתנת כלולות ספרותית מאוד: היא תנהל את המחלקה לייצור של הוצאת מסדה.

תשדירי שרות לבנות

„אתה רוצה לראות משהו יפה?“ שאל ישראלי תושב אמסטרדם את ידידי, שביקר בעיר ההולנדית.

ידידי דווקא רצה. ועוד איך.

באמסטרדם יש, כידוע, איזור שבו לא מופיעות בחלונות-הראווה כובות-שעווה, אלא צעירות חיות, המהוות גם את הסחורה. בין חלונות-הראווה יש כל מיני מועדונים, המציעים ללקוחות שעשועים משעשועים שונים.

המקומי לקח את ידידי לאחד הבארים האלה. תמורת כמה גילדנים ניתן להם להיכנס.

בבאר היו כתיסר נשים צעירות מכל העולם, שהוצגו לפי ארצות-מוצאן: „האיטלקיה“, „האמריקאית“ וכו'. המארחות לא באו במגע עם הלקוחות, אלא הציגו — תמורת תשלום — הצגות שונות, שבהן נעשה שימוש בוויבראטורים וככלים דומים. וגם הכננות שימשו מטרות שלא הוזכרו עדיין בתשרי-השרות בטלוויזיה הישראלית.

„איפה הישראלית?“ שאל המקומי, והשיבו לו שמיד תבוא.

ואכן, כעבור כמה דקות הופיעה „הישראלית“ — וידידי חטף שוק קטן. זאת היתה אן טובמייאר.

יברים את אן? בוודאי שזוכרים. לפני 20 שנה היתה אן הדקיקה אחת הרמיות היותר מפורסמות בבוהמה התל-אביבית. כימים הטובים ההם, כאשר עוד פירסם העולם הזה כתבות-עירום, הופיעה בעירום מלא בסדרה של סאטירות מצולמות, שהיכו אז גלים. היא נישאה לצייר דאק קטמור, השתתפה עימו בכל מיני נסיונות חברתיים באיזור דיונגוף, שהיה להם קשר עם סמים ותרבות חדשה, ולבסוף ירדו להולנד.

האם היתה אן נבוכה כאשר ראתה בבאר את ידידי הישראלי? לגמרי לא. היא שמחה לראותו, שאלה מה קורה בבית, והיתה חופשית מאוד. אז כל טוב.

חתונה רפואית

אני מכירה עשרות אחיות שנישאו לרופאים. כזה אין כל ייחוד. אך הסיפור הבא הוא מיוחד, כי מדובר ברופא שהיה גם פצוע, וזכה בטיפולה המסור של האחיות, שהפכה להיות אשתו.

ביום החמישי בשבוע שעבר נערכה מסביב לכריכת מלון רמת-אביב חתונתם של הרופא ד"ר עידו בן מבית החולים „שיבא“ בתל-השומר, שאיכר רגל במילחמת-הלבנון, ושל האחיות ציפורה אברהם, שהיא אחות בבית-החולים בצריפין. עוד לפני הפציעה ניהלו השניים רומן. אחרי הפציעה אושפז עידו בתל-השומר, במחלקה שבה עבד לפני כן, וציפורה טיפלה בו שם.

חוץ משמחה הולצברג, שהסתובב עם בקבוק ויסקי גדול והשקה את המוזמנים, היו שם רופאים ואחיות מבית-החולים של עידו וכל עובדי מכון אדלר, מקום עבודתה של אמו של עידו, הפסיכולוגית מליקה בן.

מי שהיתה חסרה לכולם היתה הסבתא של עידו, אמה אוריאל, שלפני כמה חודשים עמרו להציג תערוכה מצויורה, אך יומיים לפני פתיחת התערוכה היא לקתה בהתקף-לב ונפטרה. הסבתא אמה התפרסמה בזמנו כאהובתו של יוסף טרומפלדרור. הוא היה אמנם מאורס, אך הסבתא סיפרה באחד מהראיונות שנתנה שהרומן בינה ובין טרומפלדרור היה בלי הגוגעל נפש.

אן טובמייאר
יצוא ישראלי